

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Panzeri/Parlament i Komisja**(Sprawa T-677/15)**

(2016/C 027/93)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Cerami)*Strona pozwana:* Parlament Europejski, Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Co do istoty: uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na jej niezgodność z prawem;
- Ewentualnie: ponowne przekazanie sprawy do sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego w celu ponownego rozpatrzenia w duchu słuszności żądanej do zwrotu kwoty;
- Obciążenie pozwanych kosztami postępowania.
- Skarżący czyni wszelkie zastrzeżenia przewidziane prawem oraz zastrzega możliwość podniesienia wszelkich argumentów, w tym także wniesienia ewentualnego żądania nakazania zwrotu kwot, które zostaną w międzyczasie przekazane, w celu spełnienia zaskarżonego nakazu, wraz z odsetkami i indeksacją.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko pismu nr 315070 Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego – Dyrekcja ds. Uprawnień Finansowych i Socjalnych Posłów z dnia 21 września 2015 r. zawierającemu notę obciążeniową dla skarżącego na kwotę 83 764 EUR; niniejsza skarga skierowana jest także przeciwko pismu nr 312 998 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lipca 2012 r., w języku angielskim, z uzasadnieniem ww. noty obciążeniowej; niniejsza skarga skierowana jest wreszcie przeciwko wszelkim decyzjom wcześniejszym, powiązanim lub następczym w stosunku do dwóch ww. decyzji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przepisu prawa materialnego zawartego w art. 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2012/966, a także naruszenia zasady rozsądnego terminu, oraz przedawnienia roszczenia dochodzonego przez Unię.
  - W tym względzie skarżący uważa, że roszczenie 83 764,34 EUR, których zwrotu domaga się parlament w trybie administracyjnym przedawniło się, zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2012/966. Zdarzenia powodujące powstanie dochodzonego roszczenia Unii dotyczą bowiem wyłącznie pięciolecia 2004 – 2009, zaś nakaz zapłaty wydany przez dyrekcję został wydany dopiero w dniu 21 września 2015 r. czyli po terminie.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 1, 4 ust. 6, 6 ust. 5 i 9 oraz dziesiątym motywie rozporządzenia (WE) 1999/1073; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 4 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją, dotyczącego wewnętrznych dochodzeń OLAF-u; braku właściwości OLAF-u; naruszenia zasady proporcjonalności i racjonalności oraz braku śledztwa i oceny wagi.

- W tym zakresie skarżący uważa, że postępowanie prowadzone przez OLAF było pod wieloma względami obciążone błędami, ponieważ nie przestrzegano wobec P.A. Panzeriego zasady kontrydiktoryjności, brak było ostatecznego sprawozdania z dochodzenia, postępowanie dochodzeniowe OLAF-u w całości prowadzone było z oczywistym naruszeniem art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) 1999/1073, gdyż rozpoczęło się w dniu 23 listopada 2009 r., a zakończyło (jak się wydaje) dopiero w lipcu 2012 r. Ponadto OLAF nie był właściwy, z uwagi na mało istotny charakter zarzucanych skarżącemu zachowań, co oznacza także naruszenie zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 55 TFUE, art. 20 i 24 ust. 4 TFUE; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 7 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego nr 2005/684/WE w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego.
- Skarżący podnosi, że pismo nr 312 998 z dnia 27 lipca 2012 r. pochodzące od sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego, przedstawiające wyłącznie zarzuty faktycznie znane skarżącemu, zostało sporządzone w języku angielskim. Oznacza to naruszenie licznych postanowień traktatów oraz statutu posła do Parlamentu Europejskiego, gwarantujących wszystkim obywatelom Unii, w tym posłom do Parlamentu Europejskiego prawo do komunikacji ustnej lub pisemnej ze wszystkimi instytucjami Unii posługując się własnym ojczystym językiem.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 62 i 68 decyzji prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i z dnia 9 lipca 2008 r.; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 14 ust. 2 przepisów dotyczących pokrycia kosztów i dodatków przysługujących posłom do Parlamentu Europejskiego; braku istnienia aktu i całkowitego braku uzasadnienia.
- W tym względzie skarżący podnosi, że sekretarz generalny nie wydał (a przynajmniej nie doręczył mu) swojej ostatecznej decyzji, na której podstawie wydano zaskarżony nakaz. To oznacza oczywiście całkowity brak uzasadnienia, a wręcz po prostu na brak ostatecznej decyzji. Zatem nie istnieją przesłanki zastosowania art. 14 ust. 2 przepisów dotyczących pokrycia kosztów i dodatków przysługujących posłom do Parlamentu Europejskiego.

Postanowienie Sądu z dnia 25 listopada 2015 r. – Missir Mamachi di Lusignano i in./Komisja

(Sprawa T-494/11) ⁽¹⁾

(2016/C 027/94)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)

(Sprawa T-387/14) ⁽¹⁾

(2016/C 027/95)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.
